

RZECZPOSPOLITA POLSKA

Wiceprezes Rady Ministrów

Minister Kultury

i Dziedzictwa Narodowego

Pan

prof. Czesław Dźwigaj

Wielce Szanowny Panie Profesorze,

pragnę skorzystać z miłej okazji jubileuszu urodzin, by wyrazić szacunek dla Pana osiągnięć artystycznych. Pozwolę sobie na refleksję, iż we współczesnej kulturze niewielu twórców może poszczycić się równie bogatym i wyrazistym dorobkiem.

Śledząc na przestrzeni lat Pana dokonania dostrzegam konsekwentne zakreślanie obszaru zainteresowań i krystalizację twórczej postawy. Pana rzeźby niosą w sobie głębokie humanistyczne przesłanie wskazujące na szczególną pozycję twórcy we współczesnym świecie. To ważna misja zamykająca się w dwóch podstawowych wartościach – prawdzie i wolności artystycznej wypowiedzi.

Tak chętnie uprawiana przez Pana rzeźba pomnikowa, zwłaszcza sakralna, w której jest Pan mistrzem, wymaga dyscypliny formalnej, a jednocześnie wczucia się w emocje odbiorców, zwłaszcza jeśli przedmiotem przedstawienia jest Polski Papież Jan Paweł II. Tylko wówczas ma szansę na prawdziwą akceptację i zrozumienie.

Doceniam estetyczną jakość oraz sugestywność poetyckiej metafory Pana rzeźbiarskich dzieł, tych kameralnych i tych monumentalnych, stworzonych dla tak wielu publicznych przestrzeni w Polsce i poza granicami kraju. Wypracował Pan własny artystyczny język pozwalający na twórcze przetwarzanie wątków tematycznych i formalnych rozwiązań.

W tym uroczystym dniu pragnę wyróżnić jeszcze jeden obszar jakim jest praca pedagogiczna. Pasja i serdeczne oddanie sztuce kształcenia młodych artystów zasługuje na wielkie uznanie. Daje także pewność, tak ważną dla kultury, zachowania pokoleniowej ciągłości.

Proszę przyjąć słowa uznania za kreację nowych wartości w sztuce oraz życzenia zdrowia i pomyślności.

Z poważaniem

